

РЕШЕНИЕ

№ 2003

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12101** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от К. К. Б., с адрес в [населено място] срещу решение № 20246435 от 09.11.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав по нахд № 8733/2020г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 3215389, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, на касатора е наложена глоба, в размер на 100 лева за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че постановеното от СРС решение е неправилно, необосновано, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение с материално-правните разпоредби и в противоречие със задължителната практика на съдилищата. Навеждат се доводи за постановено съдебно решение при неизяснена фактическа обстановка, поради непълнота на доказателствения материал. Сочат се допуснати нарушения при издаването и връчването на ЕФ. Иска се отмяна на оспореното решение, както и отмяна на процесния ЕФ. Претендират се разноски и се прави възражение за размера на разноските за ответника.

В съдебно заседание касаторът не се явява. Представя писмено становище по хода на делото и претенцията за разноски.

Ответникът - отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи,

редовно призован не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, поради което не следва да се уважава.

Предмет на касационно оспорване е решение № 20246435 от 09.11.2020г. по нахд № 8733/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Установена е следната фактическа обстановка:

На 29.11.2019 г., в 12,34 ч. в [населено място], [улица] с посока на движение от [улица]към [улица], управляваното от жалбоподателката МПС – Тойота А. с рег. [рег.номер на МПС] , преминало със скорост на движение от 76 км.ч. при ограничение на скоростта от 50 км.ч. за населено място. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол TFR1-M, № 506, представляващо одобрен тип мобилна система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Фактическата обстановка е правилно установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства. В съответствие с доказателствения материал съдът е направил правните си изводи, които се споделят от настоящия съд.

При издаването на електронния фиш не са допуснати процесуални нарушения. Електронният фиш е издаден по утвърден образец и съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Към момента на извършване на нарушението действащата нормативна уредба допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Необходимо е да се посочи, че цитираното в касационната жалба ТР №1/26.02.2014г. на ВАС е съобразено с предходната нормативна уредба, а не с действаща към датата на процесното административно нарушение. Освен това с разпоредбата на §1 от обнародваното в ДВ бр.54/2017г. ЗИДЗДвП е изразена воля на законодателя изискването за предварително обозначаване на местата за осъществяване на контрол, посредством заснемане да отпадне, поради което уредбата на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. касаеща съответното обозначаване след влизане в сила посочения параграф противоречи на нормативен акт от по-висок ранг.

Процесният фиш е издаден за нарушение, което е установено с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол и регистрация на пътни нарушения. Местото на контрола е [населено място], [улица], с посока на движение от бул. България към бул. Братя Б.. За този пътен участък, скоростта на движение е 50 км./ч. Допълнително не са поставени пътни знаци за ограничение на скоростта на движение. Налице е

снимков материал /МПС/ с конкретно отчетени координати. Автомобилът на снимката е с рег. [рег.номер на МПС] . Снимката е направена на 29.11.2019 г. в 12,34 ч., към който момент собственик на посоченото МПС е К. К. Б., за което жалбоподателката не спори. Клипът е с № 8488 и е направен с радар №506. Техническото средство за видеоконтрол TFR1-M, № 506, представляващо одобрен тип мобилна система на 24.10.2019 г., съгласно представен протокол № 2-38-19 от проверката на мобилна система за видеоконтрол TFR-M, за времето от 10:40 ч. до 14:00 ч. е било монтирано в МПС с рег. [рег.номер на МПС] с посока срещу движението на посоченото в електронния фиш и на снимковия материал място. С това техническо средство са заснети 118 броя клипове/снимки от клип №8411 до клип №8528. Процесният клип е заснет с №8488 и е един от заснетите 118 броя клипове. Проверка на мобилната система за видеоконтрол е осъществена на 24.10.2019 г., поради което на 29.11.2019 г. системата е била годна да установи процесното нарушение.

Когато нарушението се установява със система за видеоконтрол нормативната база допуска електронният фиш да се издаде в отсъствие, както на контролния орган, така и на нарушителя, поради което касаторът дори да е бил спрял на място при извършване на нарушението, издаването на фиша след това не е в нарушение на процесуалните правила.

Предвид изложеното правилно е прието, че Б. виновно е нарушила разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Нарушаването на това задължение, в зависимост от превишаването на разрешената максимална скорост се наказва с предвиденото в чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП административно наказание. Нарушението е извършено на 29.11.2019 г. и съобразно действащата към датата на извършване на нарушението редакция на нормата при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 21 до 30 км.ч. е предвидено административно наказание: "глоба" в размер на 100 лв. Тъй като размерът на наказанието е законово определен съдът не може да го измени.

Случаят не може да се определи като маловажен. Конкретното административното нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Превишаването на допустимата скорост е с 26 км./ч. при разрешена скорост 50 км./ч. и това обстоятелство изключва приложението на чл.28 от ЗАНН в конкретния случай. Действително в административно-наказателната преписка не е приложена снимка на заснемащото устройство, но това не е основание за отмяна на електронния фиш. Наличието и местоположението му към момента на извършване на нарушението се установява с друго доказателство по делото - ежедневна форма за отчет /л.17, Д.№8733/2020г./.

Предвид събрания доказателствен материал неоснователни са и възраженията касаещи организацията на скоростта на мястото, на което е извършено нарушението; доказателствата за заснемане на автомобила на касатора и липсата на уточнение за кое място е наложено ограничение на скоростта.

Предвид изложеното обжалваното решение на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила. Събрани са всички относими доказателства. Начинът на връчване на ЕФ не се отразява на законосъобразността му и не е основание за отмяната му. Касационната жалба е неоснователна.

С оглед изхода на делото, разноски не се дължат на касатора, а ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20246435 от 09.11.2020г., постановено по нахд № 8733/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.